

УДК 330.341.1

О. Ю. ЄГОРОВА

кандидат економічних наук, доцент
кафедри економічної теорії
Харківського національного
університету міського господарства
імені О. М. Бекетова, Харків

Ю. В. ЄГОРОВА

кандидат економічних наук, доцент
кафедри економічної теорії
Харківського національного
університету будівництва
і архітектури, Харків

Н. В. МОЖАЙКІНА

кандидат економічних наук, доцент
кафедри економічної теорії
Харківського національного
університету міського господарства
імені О. М. Бекетова, Харків

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ ФАКТОРИ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНІВ

У статті аналізуються організаційно-економічні фактори підвищення рівня технологічної модернізації інвестиційно-інноваційної моделі розвитку економіки України та її регіонів. Визначаються стратегічні й тактичні напрями впровадження модернізації інвестиційно-інноваційної політики розвитку регіонів на всіх рівнях управління.

Ключові слова: технологічна модернізація, диференціація регіонів, інноваційно-інвестиційні фактори, регіональний розвиток, політика модернізації.

Постановка проблеми. Сьогодні Україна стоїть перед необхідністю здійснення двох взаємозв'язаних проблем: технологічної модернізації економіки і згладжування регіональних відмінностей розвитку. Сучасний економічний простір України складно назвати єдиним: регіони диференціюють за рівнем економічного розвитку, унаслідок чого виділяють регіони донори і дотаційні території. Вирішення проблеми нерівності економічного розвитку територій пов'язане з комплексною технологічною модернізацією промисловості регіонів. Вона покликана перетворити технологічні й організаційні інновації на головний чинник розвитку національної та регіональної економіки. Відповідно, модернізація може здійснюватися тільки на основі широкого впровадження технологічних інновацій. Інновації, у свою чергу, тісно пов'язані з інвестиціями, оскільки їх реалізація у несприятливому інвестиційному кліматі фактично неможлива. Інвестиції в цьому сенсі є головним засобом реалізації інновацій, фінансовою основою їх створення та впровадження у виробництво.

Звідси, процеси модернізації економіки регіонів забезпечуються низкою інноваційно-інвестиційних факторів, які й визначають якість та швидкість технологічних змін. В умовах глобалізації вони відіграють надзвичайно важливу роль для України, оскільки дозволяють більш швидкими темпами досягнути економічного зростання та підвищити загальний рівень життя населення.

Пріоритетна роль інноваційно-інвестиційних факторів технологічної модернізації економіки України та її регіонів визначається як науковцями, так і законодавчо на державному рівні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням інноваційно-інвестиційного розвитку регіональної економіки присвячені праці багатьох закордонних і вітчизняних вчених: В. Гейця, С. Глазьева, П. Друкера, В. Осецького, Н. Скоробогатової, Л. Федулової, Л. Шинкарук, И. Шумпетера, Б. Язлюк та інших. Все більша увага вчених зосереджується на ролі інноваційного потенціалу й дослідженні проблем впровадження інновацій для розвитку підприємств. Проблема модернізації економіки регіонів України потребує додаткових досліджень. Це зумовлено появою нових методологічних підходів, які дозволяють включати до аналізу розвитку регіональної економіки велику кількість інноваційно-інвестиційних факторів.

Формулювання цілей. Метою наукового дослідження цієї роботи є визначення рівнів технологічного розвитку регіонів України, їх інноваційно-інвестиційного стану, проведення аналізу інноваційно-інвестиційних факторів технологічної модернізації економіки, розробка рекомендацій та заходів зі стимулювання інноваційно-інвестиційних процесів модернізації економіки на регіональному рівні.

Виклад основного матеріалу. З метою дослідження рівня економічного розвитку виробництва слід проаналізувати структуру галузей промислового комплексу України у регіональному розрізі. Оцінюючи розбіжності, що існують між рівнями економічного розвитку виробництва у структурі регіонального промислового комплексу, слід відмітити, що домінуючими в ньому є низько-, середньо- і низькотехнологічні галузі промисловості, питома вага яких становить близько 90%. Середньо- і високотехнологічні галузі промисловості зосереджені лише в трьох областях (Київській, Харківській та Львівській) і складають близько 10% у загальному обсязі виробництва.

Таблиця 1

**Структура галузей промислового комплексу України
у регіональному розрізі**

Характеристика	Питома вага у структурі виробництва	Область
Низькотехнологічні галузі промисловості: виробництво та переробка	49–53%	Донецька, Луганська, Полтавська, Запорізька, Львівська
Середньо-низькотехнологічні галузі промисловості: гумові й пластмасові вироби, інші неметалічні мінеральні продукти, суднобудування, базові метали, машинобудування (без виробництва електричного та електронного устаткування)	40%	Майже всі області (крім Житомирської, Закарпатської, Івано-Франківської, Херсонської, Чернівецької, Чернігівської)
Середньо-високотехнологічні галузі промисловості: виробництво електричного та електронного устаткування, машинобудування, фармацевтична	6–8%	Київська, Харківська, Львівська
Високотехнологічні галузі промисловості: біотехнології, системи штучного інтелекту, глобальні інформаційні мережі та інтегровані високошвидкісні транспортні системи	1–3%	Київська, Харківська, Львівська

Велика диференціація регіонів за рівнем економічного та технологічного розвитку, слабкий попит на інновації, несприятливі інституціональні умови, незначні обсяги інвестицій, а також відсутність ґрунтовних економічних підходів до регіональних проблем веде до значного відставання окремих галузей і територій, не дозволяє сформувати сприятливу інноваційно-інвестиційну модель для проведення технологічної модернізації економіки регіонів.

Крім цього, технологічна модернізація ускладнюється монополізацією регіональної економіки і бюрократичним процесом, унаслідок чого вітчизняний приватний бізнес не спрямувався в індустріальні сектори економіки регіонів, а сконцентрувався у видобувних секторах і галузях переробки. Таким чином, чим швидше буде проведена технологічна модернізація економіки регіонів, тим з'явиться більше можливостей для інноваційного розвитку, впровадження нових технологій і виробництва інноваційної продукції.

Деякі дослідники вважають, що вирішення зазначених проблем лежить у формуванні політики модернізації виробничої сфери і вбачають як її складові такі:

– макроекономічний напрям, що передбачає створення відповідних умов на загальнодержавному рівні для розвитку національної економіки на основі структурно-технологічної модернізації пріоритетних галузей виробничої сфери;

– інвестиційно-інноваційний напрям, що передбачає обґрунтування пріоритетних напрямів інвестування для структурно-технологічної модернізації виробничої сфери; підтримку інноваційної діяльності у галузевій науці та впровадження їх досягнень у виробництво;

– структурний напрям, що передбачає обґрунтування основної секторальної структури виробничої сфери, заснованої на стратегічно важливих галузях, від яких залежить технологічний розвиток та динаміка зростання в інших сферах економіки;

– інституційний напрям, що передбачає запровадження інституційних механізмів забезпечення модернізації виробничої сфери на основі створення правових умов, які сприятимуть створенню привабливого інвестиційного клімату для залучення інвестицій у пріоритетні сектори економіки [1, с. 139].

Зазначені напрями політики модернізації можуть бути ефективними й на регіональному рівні, однак потребують певної деталізації.

Актуальність політики модернізації економіки регіонів зумовлена тим, що конкурентоспроможність регіональних економік все більше визначається їх виробничим потенціалом і здатністю до інновацій.

Слід зазначити, що технологічна модернізація не відбувається одночасно на всій території країни, а проявляється в окремих регіонах — регіонах при-

скореного інноваційного розвитку, науково-виробничий комплекс яких представляє поєднання галузей, які швидко розвиваються, здатних викликати активізацію інноваційної діяльності по всій території. Як правило, становлення інноваційно активних територій відбувається в тих випадках, коли є тісна інноваційна взаємодія ключових (ведучих) галузей науки і виробництва, які належать до прогресивних галузей економіки, що динамічно розвиваються, та мають темпи зростання, що перевищують середньонаціональні [2, с. 38].

Технологічна модернізація економіки регіонів — це якісно нова технологічна база для їх розвитку, сформована на основі інноваційно-інвестиційних факторів, яка повинна забезпечити підвищення конкурентоспроможності регіону як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Вона вимагає ефективною взаємодії всіх видів ресурсів, створення механізмів їх акумулювання, відтворення інвестиційного та інноваційного потенціалів регіону як основних факторів підвищення конкурентоспроможності.

Інноваційний потенціал регіону являє собою сукупність різних видів ресурсів, необхідних для здійснення інноваційної діяльності, включаючи: науково-дослідні, проектно-конструкторські праці; технологічні організації; експериментальні виробництва; навчальні заклади; персонал організацій.

Отже, мета політики модернізації економіки — формування збалансованого регіонального інноваційного сектору й ефективної інноваційної системи, забезпечуючи технологічну модернізацію економіки та підвищення її конкурентоспроможності на основі передових технологій і перетворення наукового потенціалу в один з основних ресурсів стійкого економічного зростання. Інструментом реалізації політики модернізації регіону мають стати структурні реформи.

У світовій практиці відомо багато форм організації інноваційних процесів на певній території — від бізнес-інкубаторів до технологічних парків, технополісів, технологічних зон і т. ін., сукупність яких є дуже неоднорідною. Для позначення сукупності таких структур застосовують різні поняття: «техніко-впроваджувальна вільна економічна зона (ВЕЗ)», «науково-технічна, технологічна ВЕЗ», «зона розвитку високої та нової технології» тощо [3, с. 87].

Однією із найефективніших сучасних форм організації інноваційних процесів вважаються науково-інноваційні технологічні комплекси, створені на основі провідних вищих навчальних закладів. Саме вони здатні забезпечити інтеграцію ВНЗ з реальним сектором економіки для розв'язання економічних проблем регіонів і реалізації цільових та галузевих програм, пов'язаних із технологічною модернізацією галузей.

Проте регіональні відмінності і сильна диференціація рівнів включення різних регіонів в економіку макрорівня, різна інвестиційна та інноваційна привабливість регіонів створюють різні умови формування та реалізації політики технологічної модернізації.

Деякі дослідники вважають, що з метою більш рівномірного розвитку регіонів країни необхідно активізувати інноваційно-інвестиційну діяльність шляхом: надання тимчасових податкових пільг на придбання нових матеріальних активів та капітальні інвестиції; відшкодування частини витрат на сплату відсотків за кредитами, спрямованими на технологічне переоснащення; пряме державне фінансування перспективних проєктів; залучення прямих інвестицій шляхом створення спільних фондів із зарубіжними партнерами; державні асигнування на реконструкцію виробництва з метою поліпшення їх енергетичної ефективності; інвестиції на наукові дослідження та розробки, в поновлювані джерела енергії тощо [4, с. 221].

Серед сучасних економічних точок зору на інноваційний розвиток окремих територій переважає так званий «середовищний підхід», згідно з яким визначальним для успіху певного просторового обмеженого утворення є ефект мережі, що досягається на основі тісних зв'язків між різного роду інституціями, секторами, суб'єктами [3, с. 87].

В економічній науці існує також «кластерний підхід», спрямований не стільки на пошук нових сфер інноваційної діяльності, скільки на посилення взаємодії галузевих і регіональних аспектів, що сприяє концентрації інноваційних підприємств. Територіальні виробничі кластери повинні стати формою інтеграції та підтримки малого й середнього бізнесу. Відповідно створення таких кластерів повинно стати одним із пріоритетів політики регіонального розвитку.

Досліджуючи теорії нових форм територіальної організації виробництва за географічною ознакою, можна виділити три наукові школи: американську, британську і скандинавську [5, с. 72–73].

Американська наукова школа визнає основною територіальною формою розвитку економіки країни і регіонів промислові й регіональні кластери, які реалізують конкурентні переваги.

Деякі представники британської наукової школи розглядають кластери як сконцентровані за географічним принципом групи взаємопов'язаних компаній, спеціалізованих постачальників, фірм у відповідних галузях, а також пов'язаних з їх діяльністю організацій (університетів, агентств зі стандартизації, торгових об'єднань) у відповідних конкуруючих галузях, але у той же час таких, що працюють разом.

Скандинавська наукова школа концентрує увагу на ролі науково-освітніх установ у розвитку процесу навчання в країні й впровадженні інновацій у ви-

робництво, а також державній підтримці та діяльності компаній із забезпечення безперервного процесу навчання для підвищення їхньої конкурентоспроможності. Зокрема, її представникам належить визнання важливої ролі навчання в межах промислових районів і регіональних кластерів як головних факторів розвитку економіки країни та регіонів.

Велике значення для здійснення технологічної модернізації економіки регіонів має наявність добре розвиненої інфраструктури, за допомогою якої здійснюється фінансова, інформаційна, консалтингова, маркетингова та інші види підтримки інноваційних процесів. До неї входять: університети та інші наукові установи, підприємства, дослідні центри, органи регіонального управління, фінансові інститути, які створюють ланцюг: освіта — наукові дослідження й розробки — виробництво — ринок.

Важливою умовою реалізації технологічної модернізації є розвиток інноваційного підприємництва, що являє собою якісно нову форму інтеграції науки з виробництвом і полягає в освоєнні, впровадженні та реалізації підприємницькими структурами на власний ризик технічних і технологічних інновацій, розроблених науково-дослідними інститутами. Частка інноваційно активних підприємств у промисловості Харківської області десять останніх років коливається в межах 10–14% (у країнах ЄС середній показник близько 60%), а частка інноваційної продукції у загальному її випуску не перевищує 10% (у країнах ЄС 70–80%) [6, с. 2].

Розвиток інноваційного підприємництва повинен відбуватися через поетапне формування системи податкового стимулювання науки та інновацій, законодавче забезпечення прав інтелектуальної власності, формування нових інноваційних підприємств, здатних створювати комерційно привабливі інноваційні проекти.

Крім того, досвід розвинених країн показує, що включення регіонально значущих підприємств промисловості за відповідних умов до складу корпоративних структур можна вважати ефективним засобом вирішення проблеми технологічної модернізації регіонів. При цьому для корпоративних структур важливого значення набуває статус даного регіону (перспективний або неперспективний), наявність у регіоні ресурсів (у тому числі інтелектуальних), характер галузевої спеціалізації регіону, стан місцевої законодавчої бази, економічні ризики, ступінь зацікавленості місцевих органів влади у функціонуванні корпоративних структур, наявність у регіоні конкурентів. Для ефективною реалізації такої перспективи необхідно розробити механізм взаємодії органів регіональної влади з корпоративним сектором економіки.

З метою забезпечення технологічної модернізації економіки регіонів необхідно створити сприятливі економічні, фінансові, правові, політичні, органі-

заційні та культурні умови для надходження інвестицій та розвитку інноваційної діяльності, а також визначити її головні пріоритети.

Серед пріоритетів, що посилюють роль регіонів на основі інноваційних перетворень, можна визначити такі:

- значне розмежування функцій між центром і регіонами, що підвищить рівень відповідальності регіональної влади;
- об'єднання підприємств різних форм для поділу ризиків і витрат, пов'язаних із впровадженням інноваційної продукції;
- реконструкція і модернізація підприємств регіону на новітній технічній основі;
- розвиток регіональної інфраструктури інноваційної діяльності;
- розробка рекомендацій з удосконалення регіональної бюджетної політики;
- організація науково-дослідних центрів у регіонах на основі замовлень на наукові розробки з боку підприємств, які не мають власної науково-технічної бази;
- введення системи пільгового кредитування суб'єктам підприємницької діяльності, які проводять науково-дослідні роботи;
- створення сприятливого інвестиційного клімату у регіонах, зокрема шляхом зниження рівня оподаткування підприємств з іноземними інвестиціями в пріоритетних галузях виробництва;
- запровадження регіонального механізму реінвестування доходів, одержаних від реалізації науково-інноваційних програм і проектів, у розвиток наукової сфери;
- підтримка діючих кластерів та створення нової мережі інноваційних компаній;
- залучення науково-технічних організацій регіону до проведення аналізу технологічної модернізації виробництва;
- реалізація цільових регіональних програм підтримки інноваційної діяльності;
- сприяння розвитку партнерства між регіональними центрами науки та освіти і господарськими структурами.

Деякі дослідники вважають, що на початковому етапі здійснення модернізації економіки необхідно використовувати інструменти як жорсткої, так і м'якої промислової політики [7, с. 151]. А інакше це призведе до відставання розвитку промисловості одних регіонів від інших.

Практичне впровадження політики технологічної модернізації передбачає здійснення заходів стратегічного і тактичного характеру на всіх рівнях управління — державному, регіональному і підприємницькому. Визначені заходи на різних рівнях управління наведені в табл. 2.

Таблиця 2

Стратегічні і тактичні заходи політики технологічної модернізації на різних рівнях управління

Рівні управління	Заходи
Державний	<ol style="list-style-type: none"> 1. Збільшення обсягів фінансування фундаментальних розробок і досліджень у галузі створення новітніх технологій. 2. Обґрунтування і розробка спеціальних програм модернізації економіки регіонів і стимулювання інноваційної діяльності. 3. Цілеспрямоване використання інструментів регулювання, таких як законодавчі акти, пільги, кредитування для залучення інвестицій у НДДКР і впровадження інновацій. 4. Формування ефективної системи управління регіональною економікою на основі розробки нової методології оцінки регіонів. 5. Забезпечення ланцюга: держава — виробничий сектор — наука і освіта. 6. Підвищення рівня науково-технічних знань. 7. Удосконалення концепції національної інноваційної системи як інституціональної основи промислової політики держави. 8. Забезпечення взаємодії з органами виконавчої влади стосовно питання підвищення інвестиційної привабливості галузей економіки регіонів. 9. Розробка концепції регіональної інноваційної системи шляхом ведення НДДКР із залучення науково-дослідних інститутів та інших суб'єктів у галузі технологій та інновацій з урахуванням особливостей регіонів
Регіональний	<ol style="list-style-type: none"> 1. Розробка і реалізація цільових регіональних програм підтримки інноваційної діяльності. 2. Удосконалення механізмів формування промислової політики на регіональному рівні. 3. Довгострокове фінансування і податкові пільги з боку регіональних органів влади, спрямовані на стимулювання регіонального інноваційного розвитку. 4. Розвиток регіональної інфраструктури. 5. Стимулювання участі малих підприємств регіону в інноваційних проектах великих корпорацій. 6. Інформаційне і консультаційне забезпечення інноваційних проектів з боку регіональних інноваційних центрів. 7. Надання більшій автономії регіональному самоврядуванню. 8. Збільшення доходів регіональних бюджетів шляхом перерозподілу фінансових ресурсів. 9. Стимулювання міжрегіонального співробітництва в напрямі інноваційного розвитку територій

Рівні управління	Заходи
Підприємницький	1. Забезпечення державних замовлень. 2. Залучення спеціалістів до розробки інноваційної стратегії підприємств і підготовки бізнес-планів інноваційних проектів

Висновки. Таким чином, на сучасному етапі для технологічної модернізації економіки регіонів основними завданнями є розробка та реалізація інноваційно-інвестиційної політики регіонів, що забезпечить їх прискорений розвиток.

Проведене дослідження регіональних розходжень України дає підстави стверджувати, що регіони з інноваційно-інвестиційним потенціалом складають лише незначну частку у загальній кількості, належним чином не сформовані пріоритети регіональної політики, недостатньо враховуються фактори й перешкоди територіального розвитку, що знижує ефективність проведення регіональної політики і технологічної модернізації регіонів.

Для визначення пріоритетних напрямів розвитку промисловості областей України складаються робочі групи «Технологічна модернізація економіки і розвиток інфраструктури» в рамках регіональних комітетів з економічних реформ при обласних державних адміністраціях [8, с. 43]. У Харківській області інноваційні процеси в останні роки відбуваються за участю таких провідних центрів інноваційної інфраструктури, як Центр розвитку малого бізнесу «Харківські технології», Консалтингова компанія «Бізнес-Експерт», Північно-східний науковий центр НАНУ й МОН, ДБУ «Харківський регіональний центр інвестицій та розвитку» [6, с. 4].

Має місце недостатнє узгодження цілей програм та їх неконкретна постановка, що закриває шляхи до використання ефективних методів управління як самими програмами, так і бюджетуванням регіональної модернізації.

Таким чином, урахування особливостей і потенціалу кожного регіону на основі запропонованих заходів з одночасною взаємодією органів влади на державному і регіональному рівнях створить необхідні умови для технологічної модернізації економіки регіонів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шинкарук Л. В. Основні напрями політики модернізації економічної сфери в Україні / Л. В. Шинкарук // Економіка і прогнозування. – 2013. – № 1. – С. 138–139.
2. Осецький В. Л. Теорія модернізації регіональної економіки / В. Л. Осецький // Економіка и управление. – 2013. – № 3. – С. 34–38.

3. Осецький В. Л. Модернізація регіональної економіки на основі інноваційно-інвестиційної моделі розвитку / В. Л. Осецький // *Економика и управление.* – 2011. – № 3. – С. 85–88.
4. Скоробогатова Н. Є. Інноваційно-інвестиційний розвиток регіонів України: проблеми та перспективи / Н. Є. Скоробогатова // *Економ. вісн. НТУ «КПІ».* – 2010. – № 7. – С. 214–222.
5. Федулова Л. И. Экономико-технологический аспект региональных теорий развития [Текст] / Л. И. Федулова // *Эконом. теория.* – 2012. – № 1. – С. 65–81.
6. Проект «Концепція інноваційного розвитку економіки Харківської області» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.inno.kharkov.ua/.../proekt-konsepicii.doc.
7. Язлюк Б. О. Стратегії модернізації як напрям інноваційного підвищення соціально-економічної безпеки та подолання асиметрії регіонів / Б. О. Язлюк // *Інноваційна економіка.* – 2013. – № 3. – С. 149–153.
8. Бодров В. Г. Поточна економічна ефективність процесів технологічної модернізації промисловості Харківської області / В. Г. Бодров, А. В. Резніченко // *Проблеми економіки.* – 2011. – № 2. – С. 43–47.

Стаття надійшла до редакції 21.05.2014.

О. Ю. ЕГОРОВА

кандидат экономических наук, доцент кафедры экономической теории Харьковского национального университета городского хозяйства имени А. Н. Бекетова, Харьков

Ю. В. ЕГОРОВА

кандидат экономических наук, доцент кафедры экономической теории Харьковского национального университета строительства и архитектуры, Харьков

Н. В. МОЖАЙКИНА

кандидат экономических наук, доцент кафедры экономической теории Харьковского национального университета городского хозяйства имени А. Н. Бекетова, Харьков

ИННОВАЦИОННО-ИНВЕСТИЦИОННЫЕ ФАКТОРЫ ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЙ МОДЕРНИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ РЕГИОНОВ

В статье анализируются организационно-экономические факторы повышения уровня технологической модернизации инвестиционно-инновационной модели развития экономики Украины и ее регионов. Определяются стратегические и тактические направления внедрения модернизации инвестиционно-инновационной политики развития регионов на всех уровнях управления.

Ключевые слова: технологическая модернизация, дифференциация регионов, инновационно-инвестиционные факторы, региональное развитие, политика модернизации.

O. Y. YEGOROVA

Ph. D. in Economics, associate Professor of Economic Theory Department, A. M. Beke-
tov Kharkiv National University of Municipal Economy, Kharkiv

Y. V. YEGOROVA

Ph. D. in Economics, associate Professor of Economic Theory Department, Kharkiv
National University of Construction and Architecture, Kharkiv

N. V. MOZHAIKINA

Ph. D. in Economics, associate Professor of Economic Theory Department, A. M. Beke-
tov Kharkiv National University of Municipal Economy, Kharkiv

**INNOVATIVE AND INVESTMENT FACTORS
OF TECHNOLOGICAL MODERNIZATION
OF ECONOMY OF REGIONS**

Problem setting. Solution of a problem of disparity of economic development of re-
gions is associated with the complex technological modernization. The modernization may
be executed only on the basis of wide implementation of technological innovations, which
are provided by a set of innovative and investment factors and determine quality and rapid-
ity of technological changes.

Recent research and publications analysis. Papers of numerous of foreign and do-
mestic scientists are dedicated to the research of innovative and investment development
of regional economy. Among them are V. Geiets, S. Glaziev, P. Drucker, V. Osetskyi,
N. Skorobagatova, L. Fedulova, L. Shynkaruk, J. Schumpeter, B. Yazliuk etc. More and
more attention of scientists has been focused on the role of innovative potential and the
research of the problem of implementation of innovations for development of companies.
The problem of modernization of the economy of Ukrainian regions requires additional
research.

Paper objective. The objective of the scientific research is determination of levels of
the technological development of Ukrainian regions, their innovative and investment posi-
tion, analysis of the innovative and investment factors of the technological modernization,
development of recommendation regarding stimulation of these processes on the regional
level.

Paper main body. Discrepancies between levels of economic development of the
production within the structure of the regional industrial complex indicate that the low- and
the medium-technology industries dominate in the regional industrial complex (90%). The
medium- and the high-technology industries are concentrated only in three regions (Ky-
ivska, Kharkivska, and Lvivska) and constitute 10% of the general amount of production.

The regional discrepancies and the intensive differentiation of the degree of participa-
tion of different regions in the economy and the different investment and innovative at-
tractiveness create different conditions of formation and realization of the technological
modernization policy. This process is complicated by the monopolization of the economy

of regions and the bureaucratic process. As a result, the domestic private business was not directed to the industrial sectors of the economy of regions, but was concentrated in the extracting sectors and processing industries.

Strategic and tactical directions of implementation of modernization of the innovative and investment policy of regional development at all levels of management, i.e. the state, the regional, and the entity level, are determined in the article.

Conclusions of the research. The factors reducing efficiency of implementation of the regional policy and the technological modernization of regions include: an insufficient share of regions with innovative and investment potential; absence of priorities of the regional policy; factors and restrictions of regional development are not sufficiently taken into account.

Whether the peculiarities and the potential of each region are taken into account on the basis of simultaneous interaction of the authorities at the state and the regional levels, appropriate conditions for the technological modernization of the economy of regions will be created.

The main abstract to the article

Abstract. The organizational and economic factors related to increase of the technological modernization level of the investment and innovative model of development of the economy of Ukraine and its regions are analyzed. The strategic and tactical directions of implementation of modernization of the investment and innovative policy of regional development at all levels of management are determined.

Key words: technological modernization, differentiation of regions, innovative and investment factors, regional development, modernization policy.